

ДЕНЬ

ИЗЛАЗЯ ВСЯКЪ СЪББОТЪ

Спомоществаніята за «ДЕНЬ» Почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець. Годишнината за вѣтрѣ въ Державѣ е четири (4) бѣлы меджидіета, а за извѣнъ ней една (1) лира турска. Настоятелиѣ по вѣнъ отговарятъ за стойността на листовѣтъ, които сѣ поръчяли. Извѣстія и другы частны помѣстѣванія ще сѣ обнародватъ съ най-умѣреннѣ цѣнѣ.

Писма, статіи, допискы и всичко, що сѣ отнася было до спомоществаніята и Управленіето на «ДЕНЬ» было до Редакціята ще сѣ испращатъ на право до Издателя Хр. Г. Бъчеварова, Цариградъ Ескы-Забтіе Н-ро 23. Писма не освободены отъ пощенскы разноскы не сѣ пріематъ. Испращаныѣ статіи и допискы за обнародваніе, обнародваны тѣ или не, назадъ сѣ не връщатъ.

V. ВѢСТНИКАРСТВОТО.

Наистина ные до сега безъ да крѣмъ или хранимъ нѣкакво си пристрастіе въ чувства-та си, открихме всичкыѣ добры надѣжды на народа ни, като доказахме по възможностьта на силыѣ си осуетѣваніето имъ. Нѣ сега ни остава и тази пета точка, точка толкозь поважна и по-цѣнима отъ другыѣ, щото сѣ чюдимъ и маемъ какъ да захванемъ и какво да кажемъ да не бы да подпаднемъ въ противорѣчіе на това, що сме говорили до сега. И тѣй ако бы да мѣтнемъ и тозъ нѣтъ поглѣда си върху народныѣ жертвы, които е испотрошилъ или троши въ това отношеніе, ные ще видимъ, че отъ началото на пробужданіето му, той съсына много нѣщо за издържаніето на нѣколко листове, които сѣ издаваха него врѣме. А сега? Сега той като сѣ е почти отчаялъ отъ всичкыѣ си изгубены и осуетѣны надѣжды за щастливо бъдѣще, ще му сѣ да покаже такъво хладнокрѣвіе и равнодушіе и кѣмъ днешнето вѣстникарство като си выка: що ны ползуваха до сега вѣстникаритѣ, и що

могътъ да ны ползуватъ и за напѣдъ. Истинѣ народътъ ни има право до нѣйдѣ, нѣ до нѣйдѣ; не напѣлно: Ако и да сѣ появи-ха нѣкои и другы, които искаха да го тыкнѣтъ въ неисходимыя либиринтъ или въ пасство-то на чуждо духовенство, тѣ обаче еще тогава си познаха грѣшкѣтъ, и като отритыѣхъ заблуденыѣ си убѣжденія, присъединихъ сѣ пакъ на народното постоянство и желаніе, и быдохъ първыѣ неговы защитници изотпослѣ. Да, това е цѣла истина. Нѣ сега? Сега народътъ ни като е пакъ съ тѣзи идеи, прѣзира жертвыѣ на своитѣ доброжелатели вѣстникары, които сѣ прѣдпріѣли това мѣчно поприще, не толкозь за свой чястенъ интересъ, нѣ за народныя въобщѣ; защото всякой можаше да си глѣда своитѣ чястны прѣхранѣ и да сѣ не излага на толкозь голѣмы мѣчнотіи и главоболія! Нѣ народътъ ни колкото и да е отчаянъ, ные пакъ можемъ най-откровенно да го увѣримъ, че ако бы еще да има у него искрицѣ за надѣждѣ, тя е въ вѣстникарството; за това той не трѣбва да сѣ тегли отъ него, нѣ напротивъ да отдѣля отъ зальга си и да поддържа тѣзи мѣжи,

които сѣ жертвували и жертвувать мило за драго съ единичкѣ цѣль само да заслужатъ на народа си и да запазятъ съ постоянство на доказателства правата на своя народъ, за косто понѣкогажъ тѣ сѣ прѣтърпѣли и за-творѣ.

Ако поглѣднемъ отдѣ сѣ е появило просвѣщеніето най-напѣдъ, ные ще сѣ увѣримъ, че то е дошло отъ вѣстникарството. И другыѣ народности като му сѣ познали ползѣтъ, жертвувать и издържатъ го. Отъ много богатство ли? Не, Не! съ всичкѣтъ си сиромашіѣ той зема два и три листа. Нека ни послужи за примѣръ най-ближній народъ до насъ, Гръцкый, който е шыпа народъ, че издържа на седмичны, нѣ всякыдневны листове. А ные съ три листа и половинѣ, и то съ каквы оплакванія за плащаніето имъ, щото бы рѣкълъ чловѣкъ, че вѣстникаритѣ просятъ милостыніѣ; а то не милостыніѣ, нѣ потѣтъ, трудѣтъ си и матеріала си, когото сѣ потрошили, безъ да трѣсятъ печалѣ. Нѣ нека положимъ, че и вѣстникаритѣ ни колкотогы имаме по настояще, сѣ отчаяхъ и напустныхъ това поприще, какво бы направиль то-

гава народътъ ни? Прѣзъ кого или прѣзъ дѣ бы могълъ да изложи нуждытъ си? прѣзъ кого или прѣзъ дѣ бы научилъ що става днесъ изъ милѣтъ му тактовина? Кой бы ся усмѣлилъ или опълчилъ подъ другий начинъ да защити или да ся провѣкне да иска правдини? Народътъ ни не чете ли, и не вижда ли? И еще по срамното е, че ся сърди за нерѣдовното испращаніе на листоветъ, а безъ да си прѣсмѣтне, че съ що ся испращатъ, ако бы той самъ да ги не улесни? Не, не; отъ кѣмъ туй отношеніе много сме злѣ! Вѣстникаринѣтъ тогава говори и пише по-свободно, когато му е топло извѣтрѣ; а когато мисли какво ще яде днесъ, или съ какво ще ся облѣче, нему ума и дума ся губи, и тѣй той говори и пише хладнокрѣвно.

Ные нѣма да ся пропускаме по-надълго, нѣ ще забѣлѣжимъ само въобще, че вѣстникарството, у което е всичката ни надѣжда, то днесъ най-страда. И не е чудно ако бы народътъ ни съ тѣзи си постѣпки на неплащаніе и обезсърдчяваніе да не отчяе и тѣзито малко души и да зарѣжатъ. И тогава? . . .

Народътъ ни трѣбва да е привързанъ кѣмъ вѣстникарството и да цѣни труда му, и спорѣдъ труда му и жъртвытъ да го улеснява. А улесняваніето му става съ наврѣмненото внасяніе на стойностѣтъ на листоветъ.

При тѣзи ные нѣма вече що да прибавимъ повече, освѣнъ да призовемъ вниманіето на народа ни върху тѣзи точкѣ, каято му е душата на живота.

ЕДНО ОТЪ СРѢДСТВАТА ЗА НАРОДНОТО НИ ПОДОБРѢНІЕ.

Мнозина смятратъ у насъ религіѣтъ и постановленіята ѣ, като нѣща съвсѣмъ отдалечени отъ посокытъ, водящы кѣмъ пѣтя на образованіето. Много и по-

вечето отъ народа ни, (съ исклученіе на по-ученичкытъ), не искатъ даже и дѣ си помислять за таквозъ нѣщо, като че религіята съ постановленіята си, е нѣщо отвлѣчено, нѣщо, което нѣма вліяніе въ поправяніето на единъ испаднѣлъ като насъ народъ, който сега ся свѣщава и обуравя. Нѣ да кажемъ ли че то е съвсѣмъ на опаки? Да, религіознытъ постановленія, когато не сѣ, както ги имаме ный, тѣ сѣ единъ отъ най-главнытъ двигатели въ въ ражданіето на подобенъ нашъ народъ. Нѣ нека кажемъ: що разбираме тукъ, подъ името «религіозны постановленія у насъ».

1) Духовно-Черковнѣтъ власть
2) Нейнытъ обязанности съразмѣрно въ всичкитъ ѣ классове,
и 3) изысканный характеръ и способность, съотвѣтствующы на разнытъ ѣ степенны.

Слѣдъ дългы борбы, трудове и съ голѣмо постоянство народа ни ся сдобы най-сѣтнѣ съ независимо чърковно управление, и за щастіе закрѣпи си го, и както ся е вече завзѣмъ ще го крѣпи вѣчно. Понеже ся бѣше напирѣлъ отъ чуждото, народа ни умѣ да уцѣни своето; умѣ, думаме, да ся ползува отъ онова, което всички христіянскы народи си искатъ. Тѣй днесъ Българинѣтъ има своѣ чърковнѣ власть, има слѣдователно на рѣцѣ една отъ подпоркытъ кѣмъ напрѣдка си. И това явно е тѣй.

Отъ както имаме своѣ Екзархіѣ, отъ тогава и по-свѣстны училища и по-разумны и дѣятелны учители и дѣловодители между ны ся явяватъ. Като жь денъ за просвѣщеніе, народътъ ни, при многото пакъ спѣнки, въ малко врѣмя сравнително доста успѣхъ направи, и ще прави отъ сега, като ще му благопріятетвуватъ повече обстоятелствата. У насъ вече по-свѣстны и развиты младежи има, у насъ

вече тукъ-тамъ дружества, читалища и пр. все добръ знакъ за просвѣщеніе. Ще рѣче, че съ духовното освобожденіе, даде ся народу да усѣти нуждытъ, налаганы нему отъ окрѣжяющытъ го обстоятелства, да разбере задатъка на вѣка, въ когото той едвѣмъ ся събужда: а че всичкитъ тѣя посвояватъ исполниско напрѣднуваніе, а не хладнокрѣвно побутваніе. Отъ тука ся види че, черковната (независима) власть прави това добро на народытъ, като имъ оставя пѣтя свободенъ за кѣмъ просвѣщеніе, отмахва прѣчкытъ изъ тоя пѣтъ, подканя ги, подкрѣплява това, и съ надлежыщытъ ѣ обязанности става единъ отъ главнытъ имъ лостове, който ги подтыква изъ тоя пѣтъ.

Да си има единъ народъ свободно-чърковно управление, ще рѣче да има единъ рѣдъ лица, които да имѣтъ за задатъкъ: грыжѣта за духовното му състояніе, а то е, да промысливать за умственното му развитіе; най-повече, когато, кактѣо съ насъ, този народъ неволно е принуденъ, като нѣма отъ друга дѣ помощъ, — да ся облѣга на тоя рѣдъ лица. . . .

Всичкы отдаваме причинѣтъ на закъсняваніето на народа ни въ просвѣщеніето на духовното Гърцко властуваніе надъ насъ; властуваніе, което бѣше най-убійственно за насъ, понеже е было близу да ны потѣпчи въ простотѣтъ и невѣжеството ни. Ще рѣче ный бѣхъме подъ чърковнѣ власть, която ся е отклонила, спрѣмо насъ, отъ начѣртаннѣтъ ѣ още въ едноврѣмешното си учрѣжденіе — дивиза, и то за да ны погуби. Ще ся възродимъ прочее сега, когато имаме надъ себе си чърковнѣ власть, която неще да ся отклони отъ прѣдписанытъ си обязанности, за въ ползъ на народытъ, надъ които е учрѣдена; понеже съставляющытъ ѣ лица сѣ отъ насъ и

наши доброжелатели. Отъ туй слѣдва че, като има чърковната власт обязанности толкозь благотворителны за народытъ отъ неѣ управляемы, и които ѣ сѣ приписаны за да бѣдетя въ исполненіето имъ — главный двигатель въ пѣтя кѣмъ обуравяніето и образованіето: то немогѣтъ тѣя обязанности да бѣдѣтъ освѣнь горѣноменѣтытъ.

Нека сега частно за насъ выикнемъ въ тѣхъ, и да ся опитаеме да ли можемъ намѣри проявленіето на ползователнытъ имъ слѣдствія и у нашытъ новопрдобытъ, нѣ устроены и закрѣпены вече чърковнѣ власт. Ето 4-5 години става откакъ ся е установила Екзархіята ни, откакъ ся радваме и ный на едно дѣло придобито съ голѣмы жъртвы и твърдо постоянство, и отъ което има да очакваме много добрины. Въ това врѣменно разстояніе ный все чякаме знакъ за тѣя добрины; нѣ нѣма, (нѣ въ отношеніе на умственното развитіе на народа разбира ся). Ни дума до сега не е станѣло, както между народа, тѣй и изъ вѣстницытъ за серіозно нѣкое прѣдпріятіе върху умственното развитіе (или по-добрѣ — подобрѣніе) на народа ни, за което да ся е завзѣла Екзархіята ни. Това показва, че малко впечатленіе правятъ върху съставляющытъ ѣ лица горнитѣ обязанности, наложены на всякъ чърковнѣ власт. Нѣ може-бы да си има причинытъ това закъсняваніе ще каже нѣкой. — Ный незнаемъ причины толкозь важны, които да ся ѣ въспрѣлы на това; освѣнь прѣпири за платки, расправы за оставкы неблагодарность отъ числото на свѣтницитъ, незадоволство и критикуваніе на нѣкои отъ тѣхъ, по-друго ный незнаемъ и не смы видѣли. А ако има причинѣ, да ѣ спре отъ това ѣ най-задължително зауземаніе, тя трѣбваше да ѣ поклати до сега и

сществованіето; понеже да не може една машина да дѣйствува свободно, ще рѣче, че е съмнителна здравината на устройството ѣ. Слава Богу, такова нѣщо не ся е съгѣдало до сега, дай Боже и да ся не прояви, за което сме и увѣрени. Какво прѣчи на Екзархіятъ ни да ся не завземе серіозно да промышлява и за подобрѣніето на народа ни и въ умственно отношеніе? Или по-ясно да кажемъ за доброто устройство на учебнытъ ны заведенія, и за, не отъ по-малкъ важность, — снабдяваніето народа ни съ « свѣстны и образованны » священники, неговы водители, а не като до сега рѣкоположенытъ?!

Не е ли, освѣнь едно неуваженіе кѣмъ това «единство» срдство за напредѣкъ у насъ? Не е ли едно немареніе като това, което народа чякаше да му бѣде първата награда срдѣцу дълговрѣменнытъ усилія?

Отъ установеніето на Екзархіята до днесъ, общинытъ ни тукъ-тамъ залѣгаты за улучшеніето на училищното си устройство, както и въ други отношенія, повече отъ колкото прѣди, кога ѣ нѣмахме още; нѣ това е само отъ просто насърчваніе на благоприятнытъ обстоятелства; само отъ туй е, че нѣма сега кой да имъ прѣчи въ напреднуваніето и залѣганіето; а ако бы при неустрашимостытъ си да бѣхъ насърчваны и подпомаганы чѣсто съ особы на-зиданія, потыкванія, контролирванія, знаете ли че нашитѣ учебны заведенія щѣхъ да имѣтъ още по-другъ напредничавость до сега? Ако има нѣйдѣ по-голѣмъ усилѣхъ, каквото що е въ Пловдивъ, въ Шуменъ и пр... то е слѣдствіе на самоподбужданіе отъ странѣ на по-свѣстны лица независимо отъ подканваніята на Екзархіятъ, или пакъ е отъ съвокупното и твърдѣ вліятелното съдѣйствіе на мѣстныя ми-

трополитъ насърчваны отъ добры чюства. И то добрѣ, когато самый митрополитъ е свѣстенъ и ся подканя за туй толкозь желателно отъ всички погрижваніе за доброто устройство на учебнытъ заведенія въ Епархіятъ му; нѣ, като за жялость, повечето отъ подчиненытъ на Екзархіятъ ни Митрополиты не притѣжватъ благороднытъ тѣзи стрѣмленія, или ако гы имѣтъ, не гы привеждатъ въ дѣйствіе, по спекулаторскы нѣкои причини, на което сме чѣсто очевидцы, то — защо това не стане едно отъ най-интересатнытъ заниманія на Екзархіятъ ни? Защо не ся земе подъ особно вниманіе, че да стане най-главното задълженіе на органытъ ѣ, т. е. на пратенытъ изъ стадото благонаѣждны на стыри? Кому ли ужъ има да ся надѣваме за това?!..

Нѣобязанноститъ на чърковнытъ власт, казахме, не сѣ само за върховный ѣ классъ, отговорны сѣ сѣщо и по-долнитѣ ѣ чинове въ случай на безсвѣстность. Митрополититѣ Пловдивскый, Варно-Прѣславскый, Доростоло-Червенскый дадохъ очевиденъ примѣръ за «присърдце» на народното просвѣщеніе, и за до нѣйдѣ отърваніето си отъ тѣжкѣтъ въ противенъ случай прѣдъ народа отговорность; — защо обаче не видимъ това и у Търновскый (както и у всички-тъ други по западнытъ чѣсть на Българскытъ населенія митрополиты?) Да не бы да има отъ що да ся боятъ? Въ гѣстытъ си и дългы писма по общинытъ за правилното и точното събираніе на «вѣнчилата» (Владычинѣ) защо нѣма поне за любопытство двѣ думы за училищата, ѣи за състояніето на простѣтъ массѣ въ учебно отношеніе, нѣщо, което щѣше да зарадва крайно жѣдното имъ стадо?! Все е съмнително и опасно да не бы закъсняваніето на едно дѣятелно и патріотическо

земаніе да захване да обезсър-
чва народа, зарадванний и пъл-
ный съ надѣжды народъ !.....
(слѣдва)

СТИХОТВОРЕНІЯ

СЪГЛАСНИ ЛИ СМЕ.

Да, ный сме всявга съгласни,
Можъ ли го нѣкой отказа?
Нъ щомъ ны легко потласни
Вчясь ще да найде омразъ.

Омразъ страши и гнусъ,
Коя ни всичко разваля;
А тя за насъ е най вкусна
Че въ гробъ най-сѣтнѣ ны сваля.

Отъ насъ съгласіе кой иска,
Ный ще му кажемъ най здраво,
Безъ на далече да клиска,
Да иде въ кръчмы на право.

Тамъ ще съгласіе да найде,
Единъ да вѣка и цука:
О ный сме братья, я хайде
Да цукнемъ, сръбнемъ и тука.

Какво съгласіе горѣщо
Тогазъ у нази владѣе,
Тогазъ народность е нѣщо;
А другъ пѣтъ вѣтъръ ѿ вѣе.

Тозъ недостаткъ проклѣтый
Вечъ всякъ у насъ го бѣлѣжи;
Нъ кой ти слуша свѣтъ,
Катъ всякой свѣтка и рѣжи?

Съгласіе въ кръчмы не бива,
Че Бахусъ въ жили катъ влиза,
Той цѣло сърдце раскрыва,
И послѣ изъ носъ излиза.
Г.

ПРОСБА.

Отмѣтай, Музо, завѣсы,
Растваряй порты желѣзны,
Развѣвай плитки и рѣсы;
Че тѣ съ за менъ любезны!

Да влѣзъ, Музо, при тебе
Да ти распорѣжъ сърдце си,
Да вижъ що имамъ у себе,
Какво съзненіе въ лице си!

Дано, о Музо, намѣрихъ
У тебъ на скърби растухъ;
Защото вече треперѣхъ
Азъ злото що ми все пуха!

Азъ, мила Музо, неможѣхъ
Да бѣдѣ прѣдъ тебѣ въ мълчаніе,
Иль пакъ да не ти изложѣхъ
Горчиво мое страданіе.

Азъ плачѣхъ, драга, нарѣждамъ
Отъ тѣзи тегла, неволи;
Морани вратъ си навеждамъ
Дано тя съ менъ ги прѣколи.

Защото днеска невинный
Напраздно писка, печали
Отъ черны мѣкы пельшны,
Безъ да го нѣкой пожали.

Нъ ты ахъ! Музо, запѣй ми
На радость съ твоѣхъ кытаръ,
Тегла, неволи спелѣй ми,
Дано мя дързость добара.

Да имамъ сърдце желѣзно,
Да ги растыкамъ, размахна,
И съ твое име любезно
На враня коня да яхна.

Да идъ, Музо, да идъ
Къмъ крага блѣскавъ, сълнеченъ
Поне тамъ дано да видъ
Спокойствие и миръ прѣвѣченъ

СЛОНЪ! СЛОНЪ!

Хей, чюйте хора и ся плашѣте,
Че шютъ «Напр-къ» слонъ сякрыцава
За Бога баремъ вый го свѣстѣте,
Че мышка въ уши му ся вгнѣздява

И щомъ гнѣздо си добръ увѣ,
Лешъ му отъ лудость ще ся сгрѣмѣе,
Тогазъ напраздно вечъ ще да вые
На помощъ нѣкой да му привтаса.

Азъ му съмъ кръс-икъ, нъ той не сѣка
И катъ лудъ що е самъ сякрыцава
«Слонъ дългухый» безъ да мя чѣка,
Катъ че не щѣлъ съмъ да го прѣправѣ

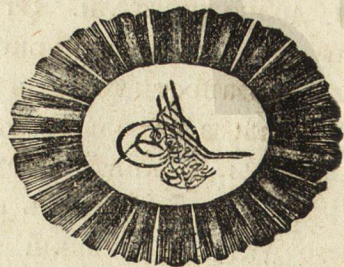
Не е слонъ, нъ е друга гадина
Подъ тѣзи слонскѣ кожѣхъ покрита;
Вдигнѣте само еднѣ вѣрлини,
И тя ще бѣде отъ гласъ открита.
Кръстникъ.

ГАТАНКА.

Ако мя четешъ направо
Азъ значѣхъ число двѣ очи;
Ако мя четешъ на лѣво
Най-сладко ястѣе то сочи.

ОТГАТВАНІЕ.

Числото двѣ очи — 8-ОСЕМ
Четено на опаки — МЕСО.

ЦАРСКИЙ ФЕРМАНЪ.

(официално съобщеніе)

Славный ми Везиру
Махмудъ Недимъ Паша!

Просвѣщенитѣ Държавы трѣбва да
посвятятъ всичкитѣ си силы за да у-
здравятъ общенароднытъ права. Всич-
китѣ сръдства, които трѣбва да съ-
дѣйствуватъ въ защитѣ и въ опаз-
ваніе на това начяло, немогатъ да си
придобыятъ друго-яче, освѣнъ чрѣзъ
тѣсното приспособленіе на правосъдіе-
ето, за всички безъ разлика, и чрѣзъ
правилното урѣждане на Управленіе-
ето. Чястнитѣ интереси немогатъ
да бѣдѣтъ уздравени чрѣзъ друго
освѣнъ чрѣзъ порядъка и благоден-
ствіето на мѣстото; понеже чястни-
тѣ интереси сѣ тѣсно свързани съ
общитѣ.

Отъ възлизаніето Ни на Прѣстола
намѣреніята Ни и Царскитѣ Ни чюв-
ства, които сѣ на всички познати
имаха за прѣдмѣтъ, съ Божіѣхъ по-
мощъ, величеството и славѣхъ на На-
шитѣ Държавѣ, тишинатѣ и бла-
годенствіето на Нашитѣ поддани-
цы и успѣшното развитіе за обога-
тяваніето и благоденствіето на тѣзи
Ни Държавѣ. И за да осмѣществимъ
еще по напълно тѣзи намѣренія Ные
рѣшихме да пожелуваме всичкитѣ
Наше подданицы и да обнародваме
щедрости на прѣобразованія, които
не служатъ за друго, освѣнъ да
уздравятъ напълно общото довѣріе.
За това Ные заповѣдаме въ сила
на Настоящето Ни Царско Ирадѣ,
приспособленіето, съ благодатѣхъ на
Всемогащія, на слѣдующитѣ мѣрки:

Уздравяваніето на общенароднытъ
права като лѣжи въ въздържаніето
да ся мѣси изпълнителната власть
въ рѣшеніето на сѣдебнатѣ, както
и въ възбраненіето на закона срѣщу
всяко злоупотрѣбленіе; за това не
е достатъчно само да ся установля-
ватъ сѣдилища за да имѣтъ само
общо довѣріе, нъ ся изысква еще,
щото членовѣтъ на тѣзи сѣдилища
да ся прѣпорѣчватъ чрѣзъ дѣйстви-
телното си достоинство, чрѣзъ добро-

то поведеніе на нравытъ си и чрѣзъ цѣломудріето си както и чрѣзъ дѣлата си съобразны съ правосѣдіето и справедливостта.

Нашето Высоко Сѣдовище на Правосѣдіето не е установлено прочее за друго, освѣн да усрѣдоточява въ себе си всичкытъ тѣзи условія и качества. Слѣдователно нужно е да се установятъ върху тѣзи основанія неговото урѣждане и неговытъ обязанности и да се въведатъ дѣйствителны улучшения въ всичкытъ клонове на службытъ му.

Както независимостта на Сѣдовищата спорѣдъ Административнытъ власть може сама да уздрави безпристрастіето и неотрѣшлемостта на сѣдницитъ, безъ прѣдизвиканя законна причина, тѣй сѣще може и тя сама да ги направи достойни за всяко довѣріе. За това изборътъ на тѣзи членове трѣбва да бѣде извършенъ тѣй, щото да привлечя почитаніето на всичкытъ.

Обязанноститъ на прѣдсѣдательството на кассационното сѣдовище, което владѣе въ всичкытъ сѣдилища «Низаміе» (гражданскы, исправителны и криминальны) сѣ удалечени отъ Министерството Ни на правосѣдіето. Двѣтъ отдѣленія на това Сѣдовище ще имать по единъ първъ прѣдсѣдатель.

Въ сѣщото врѣме Апеллативното Сѣдовище и търговскытъ сѣдилища ще бѣдѣтъ присѣдинени на Нашето министерство на Правосѣдіето, което ще позволява на Търговското Министерство да се грижи за развитіето на всичко, що се касае до търговіята, Индустріята и Земледѣліето. Заради това Нашето Апеллативно Сѣдовище което е привързано на Нашето Высоко Сѣдовище на Правосѣдіето ще присѣдини обязанности на Апеллативното Сѣдовище на търговіята, както и на Криминалното сѣдилище. Высокото Сѣдовище прочее на Правосѣдіето ще има три камары, които ще съотвѣтствуватъ на исправителнытъ, гражданскытъ и търговскытъ дѣла. Прѣдсѣдателитъ ще се избиратъ изново както отъ това Сѣдовище, тѣй и отъ Кассационното, щото да присѣдинятъ всичкытъ законно изыскваны условія.

Ще се преобразятъ и ще се установятъ по сѣщый начинъ Гранжданскытъ сѣдилища отъ първо настояніе. Всякой отъ членовѣтъ на тѣзи сѣдовища и сѣдилища, които ще

бѣдѣтъ избрани съ най-строго вниманіе, ще бѣде снабденъ съ по единъ Царскый Бератъ, който ще го уздравява противъ всяко сваленіе безъ законна причина, и ще се изработи сѣще и едно правило, което да назначава правата имъ за оттегляваніе.

Новото прѣурѣждане което издаваме отъ Нашето Высоко Сѣдовище като има за цѣль да уздравява примѣрнытъ и правилнытъ вървежъ на всичкытъ давие, които сѣ свързаны по между си чрѣзъ едно съобразно урѣждане на всичкытъ Сѣдилища «Низаміе» (гражданскы, криминальны и исправителны) Ные искамъ щото сѣщытъ правила да бѣдѣтъ приспособени на казанытъ Сѣдовища установени въ Нашиятъ Държавѣ, на които длъжността е да отдаватъ правдѣ на Нашиятъ Подданныцы, и да се направи щото да владѣятъ на всякъдѣ законитъ на справедливостта.

Съ цѣль да се изгладн всяка причина на недовѣріе отъ страна на публиката спорѣдъ постановленіето и урѣжданіето на тѣзи Сѣдилища и да се турятъ въ безопасност на мѣшаніето и вліяніето на властѣтъ, Ные заповѣдаме съ тойзи най-точенъ начинъ това що слѣдва:

Всичкытъ Наши подданныцы ся уполномощяватъ да се избиратъ сами сѣдницитъ и членовѣтъ мюсюлманы и не мюсюлманы както отъ казанытъ Сѣдилища, тѣй и отъ Административнытъ Съѣты на Областитѣ, за което ще се испрататъ и по всичкытъ области на Държавѣтъ. Ни точны наставленія за да се установятъ тѣзи Сѣдилища и Съѣти и за да се поставя за тѣхното съставяніе спорѣдъ начина на казаното повѣленіе.

Наибытъ, които се намиратъ по главнытъ мѣста на Вилаетытъ ще занимаватъ постѣтъ на Прѣдсѣдатели на Апеллативнытъ Сѣдилища по тѣзи мѣста. Прѣдсѣдателитъ на гражданскытъ и криминальнытъ сѣдилища въ главнытъ мѣста на Каазытъ изборътъ имъ ще става измежду най-способнытъ.

Испытѣтъ (спорѣдъ Шеріятѣ) на окончателны рѣшенія дадени отъ Сѣдилищата и Шеріятѣ по Санджацытъ и по Каазытъ, ще бѣде сѣще доставенъ на казанытъ Наибы по главнытъ мѣста на Вилаетытъ. Установленіето на Сѣдилищата като трѣбва да има сѣщественъ дѣйствител-

ность да усрѣдоточява установленіето на безопасност за правата на лицата, то давитъ на Нашиятъ мюсюлманы подданныцы и на Нашиятъ Христіаны подданныцы или съ други не мюсюлманы, или пакъ съ наши подданныцы отъ друго вѣроисповѣданіе не мюсюлманы, както на първытъ тѣй и на послѣднытъ давитъ имъ ще се глѣдѣтъ на Сѣдилищата «Низаміе» (гражданскы, исправителны и криминальны). За това трѣбва да се изпълнятъ и да се турятъ въ дѣйствіе до въ най-кратко врѣме законитъ и уставытъ касающы ся до сѣдебныя порядѣкъ прѣдъ казанытъ сѣдовища, спорѣдъ нашиятъ Царскы повѣленія. Строгото наблюденіе на закона е една защита противъ произвола, за това трѣбва да бѣде прѣдмѣтътъ на постоянното вниманіе на Сѣдилищата. Сѣще и приспособленіето за распорѣжданіето на закона съразмѣрни съ тяжестѣтъ на доказанѣтъ воли трѣбва да се зема подъ строго разсѣждане, тѣй щото никой да се не задържа безъ сѣдъ, и никога да се не търпи лопшето обхождане. И това трѣбва да се обнародва, че всичкы тѣзи които сѣ ся убѣдили за сторваніето на тѣзи дѣла съ прѣстѣпленіе на начялата, които се полагатъ, ще бѣдѣтъ прѣслѣдваны и наказаны спорѣдъ цѣлѣтъ строгостъ на закона, и тѣй да се уздрави най-сѣтънъ съвършенното уваженіе на Правосѣдіето.

Една отъ най-важнытъ точки на основното начяло, което уздравява правата на Нашиятъ подданныцы състои въ приспособленіето на една праведна съразмѣрность въ даньцытъ и налозытъ върху земѣтъ на Държавѣтъ, както и въ сбираніето имъ ся изысква единъ справедливъ начинъ. Истина е, че общитъ доходи на Съкровището бѣхъ съразмѣрни съ административнытъ и военнытъ разноскы изыскваны отъ нуждытъ на властѣтъ, и че трѣбваше да се търсятъ всякаквы срѣдства за увеличаваніето на тѣзи доходи спорѣдъ развитіето на мѣстнытъ богатства и общенародното благоденствіе; нъ трѣбва сѣще, и такава е Нашята Царска воля, да се отсѣкатъ и тѣзи клонове на публичнытъ доходи, които сѣ причина за страданіе на народонаселеніята, безъ да могатъ да принесѣтъ нѣкоѣжъ по-големъ ползѣ на Съкровището.

Различіето на даньцытъ и на въ-

трѣшныѣ даждіа, на които сѣ подчинени всичкыѣ Наши подданици като сѣ имали до сега едно безправилно правленіе за събираніе и распорѣждане, Ные заповѣдаме да сѣ изнамѣри единѣ удовлетворителен начинѣ за казаныѣ данцы и да сѣ тури непосредственно въ дѣйствието да облѣгчи народонаселеніята на Държавѣ. Ни чрѣзъ постановленіето на една справедлива сѣразмѣрность, всичко извършвано за въ ползѣ на законныѣ интересы на Сѣкровището.

Независимо отъ унищоженіето на допълнителныѣ четвъртъ на десятка, унищоженіе, което сѣ издаде сега на скоро отъ дѣятелностѣ на Нашето Царско грѣженіе за благосъстояніето на Нашиѣ подданици трѣбва да сѣ земѣтъ еще и най-дѣйствителныѣ мѣрки за да сѣ прѣдвиди произвола въ събираніето на десятка отъ прѣкуповачитѣ и за да сѣ не докара нѣкоѣ врѣдѣ было на Нашиѣ земледѣльческы населенія, было на Нашето Царско Сѣкровище.

Събираніето на данцыѣ които сѣ плащатъ непосредственно отъ Нашиѣ подданици, събираніе, което трѣбваше да има особенѣ характерѣ, то до сега като бѣше повѣрено на забѣтатата по областитѣ и като сѣ яви днесъ че тойзи начинѣ за събираніе станѣлъ злоупотрѣбителенѣ, Ные заповѣдаме щото полиціята да нѣма никакво мѣшателство въ тѣзи данцы, и че ще сѣ назначаватъ за това бирници избирани отъ само себе си измежду мюсюлманското и немюсюлманското населеніе, които ще извършватъ тѣзи службы спорѣдъ наставленіята, които ще сѣ изработятъ за това. Като е такава Нашията твърда Царска Воля въ това отношеніе, то ще сѣ тури безъ забавѣ въ дѣйствието тѣзи мѣрка опрѣдѣлена да уздрави както исполненіето на правата, тѣй сѣщо и събираніето на данцыѣ.

Между въпроситѣ, които сѣ касайтъ до интереситѣ на Нашиѣ подданици, прѣдставя Ни сѣ и тойзи въпросъ на реформитѣ които трѣбва да сѣ въведѣтъ въ листоветѣ на недвижимото имѣ притѣжаніе. Освобожденіето на тѣзи листове, които сѣ исполнаватъ по единѣ различенѣ начинѣ както въ Нашиѣ Столицѣ, тѣй и въ Областитѣ, отъ отъгнатието на които по нѣкогажъ до-

карва голѣмы главоболія на Сѣдилицата, и причинява мѣнотии и дави въ врѣдѣ на населеніето за цѣлнмостѣ на неподвижны имѣ имотѣ, за да сѣ избѣгне прочее отъ тѣзи неудобства, листоветѣ на всичкыѣ неподвижны притѣжанія, на каквато и категоріѣ да принадлежатъ, ще бѣдѣтъ отъ днесъ на татѣкъ освободени чрѣзъ Главното Правленіе на Архивитѣ. Една съвършенна программа ще бѣде прѣдставена за това съ цѣль да сѣ уздрави на Нашиѣ подданици правото на притѣжаніа.

Като слѣдваме Нашето постоянно желаніе, животѣтъ, имотѣтъ и честѣта на Нашиѣ подданици като трѣбва да бѣдѣтъ уздравени, то тѣзи срѣдства сѣ възлагатъ на Полиціѣтъ, която трѣбва да бди най-строга. За това забѣтатата ще сѣ избиратъ измежду честныѣ лица и на които жителитѣ отъ всяка мѣстность имѣтъ довѣріе. Мѣркитѣ, които сѣ касайтъ до тѣхныѣ длѣжности ще сѣ турятъ непосредственно въ исполненіе, за да можѣтъ да сѣ установятъ веднѣжъ за всякога довѣріето и безопасността между всичкыѣ классы на Нашиѣ подданици.

Напрѣдѣкътъ на просвѣщеніето въ Нашиѣ Държавѣ като съставлява цѣльта на Нашиѣ желанія и обоготвяваніето на единѣ народѣ, като не може да сѣ развѣе чрѣзъ друго, освѣнъ чрѣзъ благосъстояніето, необходимо задѣлженіе е на властѣтъ да опрости на Нашиѣ подданици всяко принужденіе и всяко такѣво злоупотрѣбленіе на притѣснителны мѣрки ангаріи, на които бѣхѣ на пълно запрѣтени въ началѣ, и които ангаріи бѣхѣ въспрѣтени за направяніето на пѣтищата и на шосетата и за други работы за въ общѣтъ ползѣ, зарадъ които населеніето показѣ толкова ревность и патріотизмѣ. Трѣбва прочее да сѣ избѣгва отъ да сѣ турятъ Нашиѣ подданици на такѣва общи ангаріи, които можѣтъ да бѣдѣтъ причина на притѣсненіе и на поврѣжданіе было за тѣхныѣ личности, было за интереситѣ имѣ. Слѣдователно недостатъчната система съ строгостѣ ще бѣде прѣобразена и допълнена съ най-добрыѣ уздравяванія. За това ще сѣ дадѣтъ точны и приличны наставленія на чиновницѣтъ на Управленіето щото да не бы сѣ извършило нѣщо, което да не е съобра-

зно съ Нашиѣ Царска воля въ това отношеніе.

Като разсѣждаме ченуждата притѣскѣ да сѣ турятъ въ дѣйствието мѣркитѣ за прѣобразованіе и за развитіе на земледѣліето, индустріѣтъ и търговіѣтъ въ Нашиѣ Държавѣ и за умножаваніе на богатството въ Нашиѣ подданици; сѣще като разсѣждаме че и изыскваныѣ длѣжности на Министерството на Търговіѣтъ трѣбва да състоятъ въ отговаряніе на Нашиѣ намѣренія върху този прѣдмѣтъ, Ные заповѣдаме да сѣ допытватъ относително за това до способны и вѣщи лица и да подчиняватъ рѣшеніето си на Нашето Царско утвържденіе.

Всичкыѣ классы отъ Нашиѣ подданици, които живѣятъ подъ Сѣнкѣтъ на Нашето Царско покровителство тѣ сѣ прѣдъ Нашиѣ очи и въ нашиѣ чюства на Прагосѣдіе подъ едно пълно равенство. Ето защо ные потвърждаваме властитѣ, сѣ които сѣ облѣчени Патріарситѣ и другитѣ духовны начялници за работитѣ на тѣхныѣ взаимны общества, както и за извършваніето на Богослуженіето имѣ, спорѣдъ прѣимѣществата и исключеніето на даждіа, които сѣществуватъ въ тѣзи общества. Всичкыѣ нѣща които служатъ было за подкрѣпленіе на властитѣ на казаныѣ духовны началници, было за нуждыѣ имѣ и за законныѣ властѣ на тѣхныѣ частны свѣты, ще слѣдватъ въ прѣдѣлитѣ на правата и пълновластіето които имѣ сѣ бѣхѣ дали, да бѣдѣтъ прѣдѣмѣтъ на Нашиѣ защитѣ. Ще имѣ сѣ пригодатъ еще всичкыѣ улесненія за основаніето и възгражданіето на тѣхныѣ Църквы, на тѣхныѣ училища и на други тѣхны народны зданія.

Всичкыѣ классы отъ нашиѣ подданици като имѣтъ всякога свободенѣ достѣпъ на ступанство и не общи службы, сѣ доказваніе тѣхното достоинство и тѣхнѣтъ способность, ные потвърждаваме достѣпваніето на тѣзи постове на Нашиѣ подданици не мюсюлманы, у които бы да сѣществуватъ цѣломудріето и способността.

Данѣкътъ на освобожденіе за отъ военното служеніе, на когото сѣ подчинени Нашиѣ подданици не мюсюлманы бѣше сѣ съставилъ за удовлетвореніе на военното избирателно служеніе на което сѣ принудени Нашиѣ мюсюлманы

подданицы нѣ както равенството на правата; позволява равенството на тегоститѣ, за които не е ся държало смѣтка въ една справедлива съразмѣрность было за годиниѣ, было за условіята на даваніето, за да ся прѣмахне злоупотребителното събирание на тойзи данѣкъ по такъв начинѣ, който бѣ възложенъ на общиниѣ, Ные заповѣдаме като съ новъ знакъ на Нашето Правосудіе щото расподѣляніето на казанния данѣкъ да бѣде извършенъ тѣй, щото всичкиѣ тѣзи Наши немюсюлмани подданици които нѣматъ 20 години, както и тѣзи които сѣ минали 40-тъ години или пакъ сѣ болнави и слабы, да бѣдѣтъ освобождены отъ това даждіе. Ще ся бди щото установленото правило прѣсмѣтнѣто възъ частныѣ лица на това даждіе да не бѣде злоупотребено чрѣзъ тѣзи мѣрѣи, щото данѣкъѣ да бѣде събиранъ спорѣдъ дѣйствителното число на лицата и въ случай ако бы да ся умножитова число, доходитъ на Съкровището да слѣдватъ пакъ съ смѣщійѣ си вървежъ; трѣбва да ся исполня тѣзи мѣрѣи по горній заповѣданъ начинѣ т. е. да ся извършва отъ смѣщійѣ платцы лица. А настоящего даждіе отъ сто л. т. на душиѣ за подданицыѣ мюсюлманы, които искатъ да ся освободятъ отъ военныѣ службы ще бѣде, спорѣдъ смѣщияго начяло на равенство, смалено на петдесять лиры.

По нѣкой страны на Нашѣхъ Държавѣ, Нашиѣ немюсюлмани подданици немогатъ да станѣтъ ступани на имотъ и сѣ принудени да държатъ подъ наемъ; това състояніе на работы като е противно на Нашиѣ справедливы чювства отсега нататѣкъ нѣма да смѣстествува никакѣи разлика между Нашиѣ подданици было за притѣжяваніе празны земли продадени съ наддаваніе, было за притѣжяваніе земли и имоты продадени отъ частны лица. Слѣдовательно ще имъ ся уздрави притѣжаніето спорѣдъ най съвършенното равенство и спорѣдъ распорѣжданіето на закона за поземленныя собствѣнность.

Завѣщателныѣ распорѣжданиа на Нашиѣ не мюсюлманы подданици изъ областѣ ще ся зиматъ уваженіе и никому нече ся позволи да ся мѣши въ извършеното дѣло отъ покровителѣ на имотыѣ на маловъзрастныѣ; освѣнъ въ случай ако бы да станѣтъ оплакванія за

лошето извършено дѣло противъ покровителѣ и исполнителѣ на завѣщаніето; тогава властѣа ще влѣзе помежду и Управленіето ще земе подъ свой назоръ имотыѣ на маловъзрастныѣ.

Всичкыѣ прѣдписанія и заповѣди, които сѣ излѣзли отъ Нашиѣхъ Царскы вольѣ иматъ за главнѣи цѣль да ся увеличи благосостояніето на населеніята, които живѣятъ подъ Нашиѣхъ Царскѣ власти. Величеството, славата и безопасностьта на Държавѣа Ни не могатъ да ся упазятъ друго-лче, освѣнъ чрѣзъ цѣлостѣи и правдѣи на исполнителныѣ власти, чрѣзъ послушаніето на поставеныѣ законы и чрѣзъ строгото пазеніе, отъ страна на голѣмыѣ и малкыѣ, правата и обязаноститѣ на всякого. Всичкы тѣзи въ Нашиѣхъ Държавѣа които ще вършатъ тѣй съобразно съ тѣзи начяла, ще бѣдѣтъ прѣдмѣтъѣ на Нашиѣхъ Царскы милости, а на противъ всички тѣзи които ще разумѣятъ злѣ това смѣще начяло, ще навлѣкѣтъ на себе си справедливото наказаніе. За това Ные заповѣдаме да ся установи, прѣди да ся е поимѣло на Нашего потвържденіе, едно правило което ще прѣдставя Насѣ, за въ всякъ на безопасность всичкиѣ свѣдѣнія и всичкиѣ законны желанія, които ще ся подложатъ, и ще показватъ нарушеніето на Нашиѣхъ царскы заповѣды или стореныѣ прѣстѣпленія. ные искаме смѣще щото освѣнъ тѣзи мѣрѣи които ще бѣдѣтъ зѣты за да ся уздрави строгото наблюденіе на законыѣ, нѣ да ся приготвятъ еще уставы и наставленія за да ся опрѣдѣлятъ обязаноститѣ на Валіитѣ, Мютесарифыѣ, Каймакамыѣ и на всичкиѣ въобще чиновницы спорѣдъ Нашиѣхъ Царскы заповѣди. Най-сѣитѣ Ные искаме щото всичкиѣ да узнаѣтъ че милоститѣ които даваме Ные съ Настоящето си не трѣбва да ся ползуютъ други освѣнъ тѣзи които ще исполнятъ длѣжноститѣ си като вѣрни и праводущи подданици; а на противъ тѣзи които ще ся отдалечатъ отъ този патъ ще бѣдѣтъ лишени отъ тѣхъ.

Ты, който си Нашійтъ Славный Великий Везиръ, ты ще публикувашъ и ще обнародвашъ въ исканѣхъ формѣ тойзи Царскый Ферманъ както въ Нашиѣхъ Столицѣхъ тѣй и въ всичкиѣ области на Нашиѣхъ Държавѣа, и ты ще бдишь щото да ся земѣтъ всичкиѣ потрѣбны мѣрѣи за да ся

уздрави строгото и постоянно исполненіе на распорѣжданиа що съдържава.

Дадено на 13 Зилкаде 1292.

30)12 НОЕМВРІЙ 1875.

Вѣтрѣшны Новины

ЦАРИГРАДЪ, 5-ый 10)врий.

Ные ся счетохме за щастливы да прѣведемъ по силыѣ си Царскыя Ферманъ за толкозъ ожиданныѣ и очакванны прѣобразованія, за които говоряхъ отъ нѣколко врѣме на самъ было тукашныѣ было външнійѣ печати, и да го поднесемъ подъ очитѣ на нашиѣхъ любопытны читатели.

Истина е, че тойзи Царскый Ферманъ показва толкозъ голѣмо усърдіе и любовь къмъ немюсюлманскыѣ населенія, щото ако бы да ся прочете и прѣпрочете съ по-строга и изысквано вниманіе, всякой подданикъ бы направилъ едно доста важно умозаключеніе и бы рѣкълъ, че Волята на Царя ни е была всякога както и сега твърда и постоянна за благоденствіето и благосостояніето на своитѣ немюсюлманы вѣрны подданицы. Всичкото изложеніе на высокыѣ Му заповѣди, които излизатъ отъ искренностьѣ на отеческыѣ Му чювства, струва ся да обѣщаватъ за напрѣдъ на тойзи нашъ Българскый народъ нѣкакво си по-добро поприще на животъ было въ отстапваніето на едни малкы за сега правдины было въ уздравяваніето на правата на всичкиѣ населенія, на които ся злоупотребихъ, отъ нѣколко врѣме насамъ, имотыѣ животыѣ и честыѣ отъ неразбранщинѣ и отъ непознаваніе твърдѣи и добрѣи Вольѣ на щедрыя ни и милостивыя ни Царь.

Нѣ при всичко това че тойзи Ферманъ е смѣнително да ли ще ся исполни въ най-строгѣи си точность на заповѣди и повеленія, както и на много дру-

гы, ные ще изоставимъ за сега това прѣдложеніе безъ да бѣлѣжимъ повече, като имаме намѣреніе да го развіемъ нѣкакъ си по наобширно въ идущій си брой.

Научяваме ся отъ Видинъ, че трима жители отъ Ломъ т. е. Омеръ, Исмаилъ и Махмудъ, като отишли на едно Ромѣнско островче, за да си насѣкѣтъ дърва, Ромѣнскытъ гвардіи пушнѣли върху крадцытъ, двамата отъ тѣхъ паднѣли мъртви, а третійтъ, който былъ тѣжко нараненъ, былъ отведенъ въ Румуніѣ.

Видинскытъ власти припознали че Румѣнскытъ гвардіи имали нѣлно право за дѣто постѣпили тѣй строго, защото отъ много врѣме ся было извѣстило за строго пазеніе на горытъ, а тѣзи трима прѣстѣпили това за прѣщеніе.

Одринскый Вилаетскы вѣстникъ извѣстѣва, че лицаата които ся бѣхъ хванѣли въ Старъ Загоръ послѣдне врѣме като размирници, ся испращали въ Одринъ.

Солунекый официалный вѣстникъ казва, че въ Струмицѣ нѣколко души Българи послѣдвани отъ шестдесѣтина жены направили опираніе на тамошнитѣ власти. Причината на това движеніе была ся породила отъ лошя волѣ, т. е. че населеніето не щѣло да припознае послѣднитѣ мѣрки които сж ся зѣли за правяніето на шосето.

Полицейскый началникъ на вилаета Селимъ бей бѣде повѣжанъ да иде въ Струмицѣ за да ги прѣмири.

Прочитае въ «Дунавъ» слѣдующето испратено отъ Нишскый мютесарифинъ :

Аарифъ и Халедъ отъ Плѣвень, Нишско окрѣжіе, като си па-

сяли два отдѣла стадо отъ 200 овцы близу до Сърбскытъ граници, и нападнѣли ся послѣднѣтъ недѣлѣ прѣзъ нощытъ отъ педесеттина Сърби. Нападѣлитѣ ранили отъ веднѣжъ сѣ едно грѣмнуванье на пушкѣ овчѣра Аарифа и му откарали стадото; а вторый овчѣръ като видѣлъ, че нѣма друго спасеніе за него, освѣнъ бѣганіето, той си задулъ, и ся оттервалъ.

Ступанитѣ на тѣзи стада были Албанци. Щомъ ся научили за случкѣтъ, тѣ грабнѣли орѣжѣята и ся выпустили да ги пристигнѣтъ и да си отнемѣтъ иманіето. Нѣ щомъ влѣзли въ Сърбскѣтъ земѣ, срѣщнѣли ся сѣ тамошни чиновницы, които ги отвърнѣли отъ намѣреніето имъ, като имъ казали, че можло да ги постигне по-голѣмо зло. Освѣнъ това тѣ имъ обадили, че крадцитѣ на стадата имъ были черногорскы разбойници. На тѣзи свѣѣты Албанцитѣ ся оставили отъ намѣреніето си и ся завърнѣли за въ Плѣвень.

Австроунгарскый посланникъ при В. Портѣ г-нъ комтъ Зичи ималъ двѣ дългы свижданія сѣ В. Везирѣ и сѣ министра на външнытъ дѣла.

Джевдетъ наша министрѣтъ на правосѣдіето събралъ минѣлѣтъ сѣбботѣ новоизбраннытъ прѣдсѣдатели и подпрѣдсѣдатели и другытъ членове за да съразмыслятъ за приспособленіето на новытъ сѣдебны реформы.

Г-нъ Гика Румѣнскый министъръ трѣгнѣ въ вторникъ сѣ позволеніе за Букурещъ. Въ отсѣтствіето му, което може да трае нѣщо около петнадесѣтъ дни, г-нъ Григорій Гика 4-ый секретаринъ ще бѣде на мѣстото му.

Въ недѣлѣ на празника Св. Андрея първозванный покровитель на Сърбіѣ, Н. Св. Гър-

цкый патріархъ отслужилъ тържественно. На службѣтъ прѣсѣтствували г-нъ Магазинович сѣ свѣтѣтъ си и много други Сърби живуци въ столицата.

Въ понедѣльникъ вечерѣта избухнѣ единъ голѣмъ пожаръ въ махалѣтъ Сюлейманіе. На тойзи пожаръ станѣ жертва голѣмый конакъ въ когото живѣеше Хюсеинъ Авни паша. Нѣкои си казватъ, че не сж могли да оттерватъ нищоотъ покѣщнинѣтъ му.

Спорѣдъ званичното описваніе на жителитѣ въ Дунавскый вилаетъ, всичкого народонаселеніе заедно сѣ Нишскый санджакъ, възлизало на 1,333,532 души. Отъ тѣхъ 490,577 дупи мюсюлманы, 776,113 Българи, 50,995 отъ разны христѣанскы народности и 5,847 Евреи. Обаче трѣба да ся забѣлѣжи, че въ това описаніе женскытъ не сж прѣсѣтнѣты.

извѣстіе

Имамъ честѣтъ да обадиѣ на тукашнѣтъ Българскѣ публикѣ и сѣ това да поканѣ посѣщаваніето й, че отворихъ берберскый дюкенъ на главный пѣтъ Бабъ-Аали Н-о 21, у който посѣтителѣтъ ще найде най-чисто бръсненье, както и различныѣ мазила и помады за косы и пр...

Цариградъ, К. Н. Априловъ.

ТЕЧЕНИЕ НА ТУРСКЫТѢ ФОНДОВЕ.

седмичны дни	общій дългъ или консолиде	облигации на Румел. желѣзны пѣтища.
	гр. пар.	франги.
Сѣббота	27. 24	70. 1)4
Понед-икъ	27. 13	69. 3)4
Вторникъ	27. 33	69. 3)4
Срѣда	27. 30	69.
Четвъртък	27. 16	68.
Петъкъ	27. 16	68. 1)2

Издатель Хр. Г. Бѣчеваровъ.